

Historia architektury II - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Historia architektury II
Kod przedmiotu	02.1-WI-ArchP-HAII-S21
Wydział	Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska
Kierunek	Architektura
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. inżyniera architekta
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2021/2022

Informacje o przedmiocie	
Semestr	2
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Michał Pszczółkowski, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	-	-	Egzamin
Ćwiczenia	15	1	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Celem w zakresie wiedzy jest zapoznanie studenta z najważniejszymi zagadnieniami i problemami, związanymi z historią architektury powszechnej, w tym terminologią związaną z architekturą historyczną.

Celem w zakresie umiejętności odróżniania stylów architektonicznych i określania ich cech, przybliżonego datowania budynku na podstawie cech formalnych oraz umiejętności wykorzystania form architektury historycznej jako inspiracji twórczej, nauczanie studenta pozyskiwania informacji z literatury oraz innych źródeł, a także analizowania, rozpoznawania interpretowania i wartościowania zabytków architektury, jak również formułowanie wniosków.

Celem w zakresie kompetencji personalnych i społecznych jest przygotowanie studenta do samodzielnej oraz zespołowej pracy studialnej i projektowej w szczególności związanej z rewitalizacją oraz wyrobienie świadomości społecznej roli architekta oraz kompetencji do popularyzacji zagadnień architektonicznych w społeczeństwie.

Wymagania wstępne

brak wymagań

Zakres tematyczny

Historia architektury średniowiecznej. Wstęp do architektury średniowiecznej – architektura wczesnochrześcijańska i bizantyjska. Bazylika jako podstawowy typ budowli sakralnej, świątynie centralne przekryte kopułą, kościół wschodni (prawosławie, architektura cerkiewna). Dekoracja – mozaiki i malowidła. Konstantynopol – Hagia Sophia, Rawenna – San Vitale; wpływ na architekturę zachodniej Europy. Architektura przedromańska – karolińska i ottońska; nowe zjawiska (westwerk). Styl romański. Różnorodność form, regionalne formy architektury romańskiej. Wykształcenie się nowych elementów konstrukcyjnych przy budowie wielkich bazylik romańskich. Wykształcenie się planu wielkiej bazyliki – katedry. Rola dekoracji rzeźbiarskiej (biblia pauperum). Architektura romańska na terenie Niemiec, Francji, Anglii i Włoch – przykłady. Architektura sakralna, świecka i obronna. Styl gotycki. Wykształcenie nowych elementów konstrukcyjnych przy budowie wielkich bazylik – łuków oporowych i innych podpór, łuków ostrych, sklepień krzyżowo – żebrowych itp., które stworzyły repertuar konstrukcji szkieletowej budowli gotyckiej. Katedra gotycka jako przykład systemu przyporowego, kompozycja fasady. Organizacja budowy – strzechy budowlane. Architektura gotycka w Hiszpanii, Anglii, Niemczech i Włoszech. Budownictwo obronne (zamki, mury obronne). Architektura świecka: ratusze, budowle targowe, kamienice, bramy miejskie. Architektura polska: architektura przedromańska: uwarunkowania polityczne, formy architektury: palatium, katedra; związki z architekturą ottońską. Architektura romańska – cechy formalne: bryła, detal architektoniczny (tympanony fundacyjne, portale); bazyliki, kolegiaty, katedry; romańska zabudowa Wawelu. Protogotyki – architektura cysterska. Architektura gotycka: rozwiązania materiałowe i konstrukcyjne, proporcje budowli, detal architektury gotyckiej. Działalność architektoniczna zakonu krzyżackiego; specyfika form, różnice w porównaniu z gotykiem Królestwa Polskiego. Budownictwo obronne w okresie gotyku, zamki wyżynne („orle gniazda”) i nizinne, mury obronne.

Metody kształcenia

Wykład konwencjonalny, wykład informacyjny, pokaz, prezentacje audio-wizualne.

Praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, dyskusja.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
ABSOLWENT ZNA I ROZUMIE: - teorię architektury i urbanistyki przydatną do formułowania i rozwiązywania prostych zadań z zakresu projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego; - historię architektury i urbanistyki, architekturę współczesną, ochronę dziedzictwa, w zakresie niezbędnym w twórczości architektonicznej, urbanistycznej i planistycznej;	• B.W1 • B.W2	• dyskusja • kolokwium • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Wykład • Ćwiczenia
ABSOLWENT POTRAFI: - integrować wiedzę z zakresu różnych obszarów nauki m.in. historii, historii architektury, historii sztuki i ochrony dóbr kultury podczas rozwiązywania zadań inżynierskich; - dostrzegać znaczenie pozatechnicznych aspektów i skutków działalności projektowej architekta, w tym jej wpływu na środowisko kulturowe i przyrodnicze;	• B.U1 • B.U2	• dyskusja • kolokwium • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Wykład • Ćwiczenia
ABSOLWENT JEST GOTÓW DO: formułowania opinii dotyczących osiągnięć architektury i urbanistyki, ich uwarunkowań oraz innych aspektów działalności architekta, a także przekazywania informacji i opinii;	• B.S1	• dyskusja • kolokwium • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Wykład • Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Student zdobywa zaliczenie na podstawie obecności na wykładach oraz zdanego kolokwium.

Student oceniany jest za całokształt pracy, obecność na zajęciach, aktywność, zaangażowanie oraz systematyczność.

Literatura podstawowa

Wczesne Średniowiecze, ser. Architektura świata, Warszawa 1998.

D. Watkin, Historia architektury zachodniej, Warszawa 2001.

N. Pevsner, Historia architektury europejskiej, Warszawa 1979.

W. Koch, Style w architekturze, Warszawa 1996.

B. Filarska, Początek architektury chrześcijańskiej, Lublin 1988. [6] Sztuka romańska. Architektura, rzeźba, malarstwo, pod red. R. Tomana, Köln – 2000.

Toman R., Sztuka gotyku, Könemann, Köln 2000;

Toman R., Sztuka romańska, Könemann, Köln 2000;

Dzieje architektury w Polsce, praca zbiorowa, Kraków 2002/2003. [

Dzieje sztuki w Polsce: Romanizm, Świechowski Z. Warszawa 2004; Gotyk, Skibiński S. i ZalewskaLorkiewicz K., Warszawa 2010.

Krassowski W., Dzieje budownictwa i architektury na ziemiach polskich, t. 1/3, Warszawa 1990-1991.

Miłobędzki A., Zarys dziejów architektury w Polsce, Warszawa 1978.

Architektura gotycka w Polsce pod red. T. Mroczo i M. Arsyńskiego, tom 1-3, Warszawa 1995.

Kęłowski J., Dzieje sztuki polskiej, Warszawa 1987

Leksykon zamków w Polsce, Kajzer L, Kołodziejski S., Salm J., Warszawa 2001.

Literatura uzupełniająca

Gotyk. Architektura, rzeźba, malarstwo, pod red. R. Tomana, Köln 2004.

O. von Simson, Katedra gotycka. Jej narodziny i znaczenie, Warszawa 1989. [9] J. Grimpel, Jak budowano w średniowieczu, Warszawa 1968.

P. Riche, Życie codzienne w państwie Karola Wielkiego, Warszawa 1979.

B. Geremek, Życie codzienne w Paryżu F. Villona, Warszawa 1972.

Słownik terminologiczny sztuk pięknych, red. S. Kozakiewicz, Warszawa 1969, 2007.

wskazane artykuły w czasopismach fachowych, jak „Biuletyn Historii Sztuki” i „Kwartalnik Architektury i Urbanistyki”.

Uwagi

Sala wykładowa i seminaryjna z możliwością zaciemnienia powinna być wyposażona w sprzęt audio-wizualny, tablice do pisania i prezentowania plansz.

